

SEED

&

BREAD

FOR THE SOWER

JES.55:10

FOR THE EATER

korte Bijbelse boodschappen van

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

Otis Q. Sellers, Bijbelleraar

Vertaling © Stichting Lachai Roï, Lelystad, Nederland

Nr. 140

Religieloos christendom

De titel van deze studie mag dan heel vreemd overkomen op de één en als schokkend worden ervaren door de ander, in het bijzonder door hen die altijd hebben gedacht dat het christendom één van de grote religies van deze wereld is. Er zullen veel mensen zijn die beweren dat christendom zonder religie niet kan bestaan. Wat mensen er ook van vinden of denken, het christendom dat los staat van elke religie is de manier waarop ik heb geleefd, waarvan ik heb gehouden en dat ik heb beoefend gedurende bijna een halve eeuw. Bovendien sta ik daarin niet alleen en ik weet dat omdat ik honderden mensen persoonlijk ken, die waarachtig christelijke mannen en vrouwen zijn, jongens en meisjes, die trouwe volgelingen van Jezus Christus zijn in elk opzicht waarvan Bijbel uitgaat voor hen die, in deze bedeling, hun geloof belijden in de Here Jezus Christus. Zij vertonen alle kenmerken van verlossing die zo duidelijk in de Schriften worden aangegeven, maar zij hebben geen religie en zij beoefenen geen godsdienst.

Er zijn ongetwijfeld duizenden anderen die ik niet ken en die echt met God verbonden zijn door Jezus Christus, volledig geloven in het verslag dat God heeft gegeven van Zijn Zoon, alle tegenwoordige zegeningen genieten die Hij kan schenken en dat allemaal zonder religie. Onder hen worden sommigen totaal verkeerd begrepen door hun familieleden en vrienden, alleen omdat zij de religie geen plaats hebben gegeven in het nieuwe leven dat zij in Christus Jezus hebben gevonden. De volgelingen van religies kunnen niet begrijpen hoe iemand alles wat hij nodig heeft in Christus kan vinden, zich baserend op het geloof in Gods woord dat hij 'in Hem volmaakt' (Col. 2:10) is.

Alle mensen die erover hebben nagedacht, weten heel goed dat er een populaire religie in de westerse wereld bestaat die christendom wordt genoemd. Daar kan men deel van gaan uitmaken door zich eenvoudig bij één van de talloze organisaties aan te sluiten die kerken worden genoemd en zich over te geven aan welke religieuze daad dan ook die van hem wordt vereist. Tegenwoordig bestaan deze kerken voor een belangrijk deel uit mensen

waarvan God heeft gezegd dat zij in de laatste dagen van deze bedeling snel in aantal zullen toenemen – mensen die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochenen. Het zijn grote, machtige en rijke kerken en het kan een voordeel zijn op sociaal, materieel of politiek vlak, om er lid van te zijn. Mensen die deel uitmaken van de tegenwoordige georganiseerde religie zijn, zoals A.W. Tozer beschrijft, ‘opgenomen in de monsterlijke dwaalleer dat lawaai, omvang, activiteiten en drukdoenerij de mens dierbaar maakt voor God.’

De religie die christendom wordt genoemd, heeft maar één middel om alles aan af te meten: het succes in materieel opzicht en in aantallen. Waarheid is voor haar alles wat effectief is. Als mensen het gezonde onderwijs niet willen aannemen, zal zij iets vinden wat zij wel kunnen verdragen. Zij is heel druk bezig een kant-en-klaar Christendom aan anderen uit te delen, altijd legt zij beslag op hen in wie de Geest van God aan het werk is, terwijl zij het licht dat God voortbrengt dooft door een kleinere of grotere hoeveelheid water, of door een of andere ceremonie uit haar catalogus van godsdienstige praktijken.

Velen die zichzelf overgeven aan het populaire christendom, komen er achter dat het financieel de moeite loont, in het bijzonder tegen de achtergrond van de explosieve toename van godsdienstigheid die men tegenwoordig overal waarneemt en ook omdat het christendom slechts een nieuwe vorm van amusement is geworden. Dat zien we in de uitspraak van een zangeres tegenover een presentator van een talkshow: ‘Mijn oma heeft me aangeraden om in de showbusiness te gaan. Ze zei dat als ik het daar niet zou redden, ik het altijd nog in de religie zou kunnen proberen.’

Tegenwoordig zien we met verbazing het schouwspel aan van miljoenen dollars die gespendeerd worden aan de onheilige taak om belijdende christenen te amuseren. Om A.W. Tozer nogmaals aan te halen: ‘Veel kerken zijn in deze tijd niet veel meer dan armzalige theaters waar vijfderangs producenten hun ondeugdelijke waren proberen te slijten, daarin volledig bijgestaan door evangelische leiders die zelfs bereid zijn een heilige tekst te citeren om hun misdadigheid recht te praten. En er is bijna niemand die zijn stem hiertegen durft verheffen.’

Velen die deze regels lezen, zullen onmiddellijk vragen wat bedoeld wordt met het woord ‘religie’ en eisen van mij dat ik mijn termen definieer. Ik geef toe dat ik wat terughoudend ben op dat punt, omdat ik niet graag een bepaald etiket krijg opgeplakt. Daarom zal ik op dit ogenblik niet proberen dit woord te definiëren. Alle lezers zullen erachter komen wat ik hiermee bedoel als het onderwerp verder wordt uitgewerkt.

Toen God de eerste mens had geschapen en hem in de hof van Eden plaatste, heeft Hij hem geen religie gegeven. Toen Hij alles overzag wat Hij had geschapen en verklaarde dat alles heel goed was, werd nergens maar het geringste teken van religie gevonden. Toen Eva aan dit prachtige toneel werd toegevoegd als een hulp voor Adam, bracht zij geen grote hoeveelheid

religiositeit mee om dat haar man op te leggen, zoals zoveel vrouwen doen met hun echtgenoten in onze tijd. Dit eerste paar kende geen ceremonies, rituelen, plechtigheden, of diensten waarmee zij hun eerbied voor en toewijding aan de God die hen geschapen had, wilden tonen.

Van Adam en Eva werd uiteraard verwacht dat zij ontzag hadden voor God en dat zij Hem eerden met het diepe respect dat Hem verschuldigd is en te doen waarvan zij wisten wat goed was en af te zien van dingen waarvan zij wisten dat het verkeerd was. Bovendien hadden zij bepaalde specifieke instructies van God ontvangen (Gen. 1:28; 2:17), maar dit Licht gaf hen geen dagen om te onderhouden, geen kleding om te dragen, geen rituelen waaraan zij zich moesten houden, geen offers om te brengen, geen wierook om te branden, geen symbolen die vereerd moesten worden, niets om voor te buigen en niets om voor op te staan dan voor God alleen. Adam en Eva hadden feitelijk geen enkele religie. Hun relatie met God was religieloos.

Toen Kaïn en Abel werden geboren, konden Adam en Eva een grote hoeveelheid waarheid aan hen doorgeven. Maar zij konden hen geen religie meegeven en moeder Eva probeerde ook niet om er een voor ze te bedenken, zoals massa's moeders tegenwoordig proberen te doen.

Het lijkt erop dat deze kinderen, toen zij zich ontwikkelden tot volwassen mannen, nadachten over hun relatie tot God. Zij zochten zonder meer naar Hem, een houding die het gevolg was van het feit dat Hij naar hen zocht. Beiden wilden een nauwere relatie. Het lijkt op grond van eerlijke en logische gevolgtrekkingen ook vast te staan dat zij Zijn wil probeerden te ontdekken om uit te zoeken wat zij voor Hem konden doen in antwoord op al de hulp die Hij hen had geschonken. Latere openbaringen (Hebr. 11:4) wijzen uit dat Hij graag een lam als offerdier wilde ontvangen. Het was daarom door geloof, dat betekent God op Zijn woord geloven en daarnaar handelen, dat Abel God een beter offer bracht dan Kaïn (Hebr. 11:4).

Het Bijbels verslag laat zien dat het offeren door Abel een daad van geloof was en dat het geen ritueel of ceremonie was dat hij steeds opnieuw zou uitvoeren. Elke herhaling van deze offerande zou de typologische betekenis van het lam van Abel teniet hebben gedaan. Het was een type dat bedoeld was te wijzen op het Lam van God die door één offer voor de zonde, de zonde der wereld zou wegnemen.

Abel heeft gedaan wat God hem had gezegd te doen, maar zijn broer Kaïn besloot een andere weg te gaan. En door dat te doen, heeft hij de eerste religieuze daad in de menselijke geschiedenis verricht. Hij bracht in gedeeltelijke gehoorzaamheid een offer, namelijk één dat esthetisch meer verantwoord was dan het bloedende lam van Abel, maar het werd afgewezen door God. Daarmee zette Kaïn de eerste stap op een weg die door miljoenen vanaf dat moment is gevolgd. Duizenden jaren later sprak de profeet Judas (1:11) van hen die 'de weg van Kaïn opgegaan' zijn. Dat was er één van aanbidding in eigen wijsheid. Kaïn vond dat God blij moest zijn met alles wat

hij bracht, maar zijn offerande was een zelf bedachte religie. Kort geleden vertelde iemand me over een volgeling van Kaïn: een vrouw in Chicago beweerde dat zij, wegens een klein gedeelte van het geld dat naar de kerk ging, de Heer op bescheiden wijze diende als zij elke donderdagavond bingo speelde.

In de openbaring van de Bijbel ontdekken we dat God op een gegeven moment een verbondsrelatie aanging met Abraham en met zijn nakomelingen en het teken van dat verbond was het ritueel van de besnijdenis (Gen. 17:10). Dat was de eerste keer in de geschiedenis van de mens dat een religieuze verplichting werd opgelegd aan een deel van de mensheid. Abraham en zijn zaad na hem dat het nageslacht was van zijn zoon Isaak.

Het ritueel van de besnijdenis werd al snel ten onrechte overgenomen door andere volken, die altijd op zoek zijn naar bepaalde religieuze daden in de hoop dat het hun voordeel van God zal brengen. Maar dit ritueel is niet aan enig ander volk gegeven en het was geheel zonder betekenis als zij het overnamen. Voor het zaad van Abraham, het volk Israël, werd dit ritueel echter het fundament van alle religieuze daden die God hen gaf en oplegde. Israël was het eerste en enige volk waaraan een goddelijke religie werd gegeven. Deze religie werd vervat in de wet die aan hen gegeven werd (Deut. 4:7,8). Deze werd gegeven met de bedoeling om van deze ene natie een volk te maken dat anders was dan alle andere. Een heel duidelijk streven van het zogenoemde christendom is altijd geweest om te ontdekken hoeveel beloften en wetten zij zich kan toe-eigenen van de religie die God aan Israël heeft gegeven.

Ergens in de periode na het jaar 70 n. Chr. verscheen er een nieuwe religieuze groepering binnen het Romeinse Rijk. Die werd christendom genoemd. Het was een samensmelting van Griekse filosofie, Mithraïstisch ritualisme en religieuze elementen uit veel verschillende bronnen. Dit noemde zichzelf de christelijke kerk en het stond ver verwijderd van de eenvoudige gemeenschap van de eerste volgelingen van Jezus Christus. Het was niet uit Hem voortgekomen, aangezien het door mensen was gebouwd die tegenwoordig algemeen worden erkend als de 'kerkvaders.' Vijftien van hen worden erkend in de kerkelijke geschiedenis tussen 70 en 440 na Christus. Tien van hen worden gewoonlijk de Griekse vaders genoemd en de andere vijf de Latijnse vaders. Deze mensen produceerden uit vele bronnen de religie van het christendom, dat tegenwoordig is uitgegroeid tot duizend-en-één verschillende gezelschappen, een massa ceremonies, rituelen, daden van uiterlijke aanbidding, wat tegenwoordig allemaal doorgaat voor christendom.

Er zijn mensen die beweren dat iemand geen deel heeft aan Christus tenzij hij op één of andere manier deel uitmaakt van dit conglomeraat. Dat wijzen wij volledig van de hand. En als verdediging willen we wijzen op de waarheid die Paulus in Colossenzen 2:8-23 heeft uitgesproken. Dat gedeelte laat een religieus christendom in al zijn heerlijkheid zien, als we het eerlijk vertalen

en verstaan. Hiermee wordt de gelovige in Christus bevrijd van elk spoor van religie, zowel menselijk als goddelijk en er wordt ondubbelzinning verklaard: 'gij zijt in Hem volmaakt.'

Er is nog veel dat gezegd moet worden, maar dat moet worden uitgesteld tot volgende studies.